

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-1762/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom TEHNIKA d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250, odlučujući o žalbama 1. vjerovnika IMOTEHNIKA d.o.o. Šumet (općina Proložac) Dr. Franje Tuđmana 40, OIB 44031807006, kojeg zastupa punomoćnik Sandra Grilec, odvjetnica u Zagrebu, 2. vjerovnika INSTALOMONT TERMOCENTAR d.o.o. Čakovec, Kralja Tomislava 7, OIB 44586331767, kojeg zastupa punomoćnik Jurica Sevšek, odvjetnik u Varaždinu, 3. vjerovnika ONYX d.o.o. Split, Hrvatske mornarice 1H, OIB 62531840630 i 4. vjerovnika S.B. TORANJ d.o.o. Zagreb, Planinska 13a, OIB 68706710721, koje zastupa punomoćnik Željka Brlečić, odvjetnica u Varaždinu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2481/2018-478 od 3. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 21. travnja 2021.

r i j e š i o j e

Odbijaju se žalbe vjerovnika kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2481/2018-478 od 3. ožujka 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2481/2018-478 od 3. ožujka 2021. utvrđeno je da su vjerovnici na ročištu za glasovanje od 25. veljače 2021. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika i prvostupanjski je sud potvrdio taj predstečajni sporazum s provedbenom osnovom kojom su vjerovnici razvrstani u jednu skupinu vjerovnika-vjerovnici koji imaju neosiguranu tražbinu i određeni način i rokovi namirenja tražbina vjerovnika, s tim da dužnik tražbine može namiriti i prije određenog roka, zatim su navedene osporene tražbine i utvrđeno na koji način će se utvrđene obveze namiriti za slučaj da vjerovnici osporenih tražbina uspiju u sporu odnosno osporavanje utvrdi neosnovanim, kao i načini i rokovi namirenja tih tražbina, s tim da ih dužnik može ispuniti prije određenog roka.

2. Protiv tog su rješenja vjerovnici Imotehnika d.o.o., Instalomont termocentar d.o.o., Onyx d.o.o. i S.B. Toranj d.o.o. pravovremeno podnijeli žalbe.

3. Vjerovnik Imotehnika d.o.o. svojom žalbom pobija rješenje prvostupanjskog suda zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi kako je sud tijekom postupka više puta propustio utvrditi postojanje razloga i zakonskih osnova za obustavu postupka i tako postupio suprotno odredbi članka 64. stavka 1. točke 3. i članka 63. stavka 1. Stečajnog zakona. Posebno ukazuje kako su tijekom ovoga postupka koji traje dulje od 800 dana pojedini vjerovnici povlačili svoje tražbine koje su bile prijavljene i priznate iz čega izvodi zaključak da su te tražbine podmirene što znači da je dužnik postupao suprotno odredbi članka 67. stavka 2. Stečajnog zakona. Žalitelj zatim navodi kako je dužnik neovlašteno izmijenio plan restrukturiranja tako da je predložio otpis tražbina od čak 80%, iako se prema odredbi članka 60. stavka 3. Stečajnog zakona taj plan može izmijeniti samo tako da obuhvati sve utvrđene i osporene tražbine. Konačno, ističe kako ni razvrstavanje svih vjerovnika u jednu skupinu nije u skladu s odredbom članka 308. u vezi s člankom 27. stavkom 1. točkom 8. Stečajnog zakona. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

4. U odgovoru na žalbu dužnik je naveo da vjerovnik nema i ne može imati pravni interes za podnošenje žalbe jer mu je tražbina djelomično priznata, a o drugoj se vodi parnica, koje ne bi bile namirene u slučaju obustave ovog postupka. Stoga smatra da se radi o nedopuštenom raspolaganju odnosno da vjerovnik zlorabi mogućnost podnošenja pravnog lijeka radi ostvarenja nekih drugih interesa, kao i da je prekludiran u pravu na isticanje žalbenih razloga jer nije sudjelovao na ročištu na kojem se raspravljalo i glasovalo o planu restrukturiranja. Tvrdi da svi razlozi na koje se poziva vjerovnik nisu oni razlozi zbog kojih sud neće potvrditi prihvaćanje predstečajnog sporazuma od strane vjerovnika koji su taksativno propisani odredbom članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona. Oспорava i istinitost tvrdnji o tome da je dužnik plaćao neke obveze suprotno odredbi članka 67. Stečajnog zakona, posebno zato što je sva plaćanja odobravao povjerenik predstečajne nagodbe, razloge dugog trajanja ovoga postupka nalazi u izvanrednim situacijama, te smatra da je izmijenjeni plan restrukturiranja dostavljen pravovremeno i sastavljen u skladu s odredbama Stečajnog zakona. Predlaže odbaciti ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

5. Vjerovnici Onyx d.o.o. i S.B. Toranj d.o.o. podnijeli su zajedničku žalbu zbog bitne povrede odredaba stečajnog postupka i pogrešne primjene Stečajnog zakona kao materijalnog prava. U žalbi navode kako su podneskom od 14. prosinca 2020. podnijeli prijedlog za obustavu postupka, a sud sve do glasovanja o planu financijskog restrukturiranja nije provjerio navode iz tog podneska i odlučio o prijedlogu. S obzirom na to da je plan potvrđen, može se smatrati da je prijedlog odbijen, ali za to nisu navedeni nikakvi razlozi iako su žalitelji ukazivali na činjenicu da ne postoje pretpostavke iz članka 61. stavka 1. točaka 1. i 2. Stečajnog zakona. Potom i ovi žalitelji ukazuju na postojanje razloga zbog kojih je ovaj predstečajni postupak trebao biti obustavljen već nakon proteka roka od 300 dana od dana otvaranja u kojem treba biti dovršen, kao i zbog toga što dužnik nije u roku propisanom odredbom članka 52. Stečajnog zakona dostavio izmijenjeni predstečajni plan. Tvrdi kako se takvim nepravilnim postupanjem vjerovnici dovode u neravnopravan položaj u odnosu na dužnika jer sve radnje moraju poduzeti u roku,

dok se dužniku dopušta kršenje zakonskih rokova bez ikakvih sankcija. Oспорavaju i valjanost razloga koje prvostupanjski sud navodi u prilog opravdanosti produljenja ovog predstečajnog postupka, jer su posljedice potresa i epidemije prestale već u lipnju 2020. kada je prvostupanjski sud nastavio s radom, te je postupak trebao biti okončan prije ponovnog pogoršanja epidemiološke situacije i novog potresa. I ovi vjerovnici ukazuju na postojanje razloga za obustavu postupka iz članka 64. stavka 1. točaka 2. i 3. Stečajnog zakona, te nerazjašnjene okolnosti zbog kojih je čak 35 vjerovnika povuklo svoje prijave tražbina, pa radi utvrđivanja tih okolnosti predlažu provođenje financijskog vještačenja. Posebno ukazuju na činjenicu da je Ministarstvo financija uskratilo suglasnost na plan restrukturiranja upravo zbog nepodmirenih obveza prema radnicima koje na dan 15. veljače 2021. iznose 1.478.972,48 kn, kao i na razloge zbog kojih smatraju da je plan neodrživ i neprovediv, te da dužnik neće biti u mogućnosti ispunjavati svoje financijske obveze iz predstečajnog sporazuma i da njegov poslovni opstanak nije moguć i izgledan. Zaključno žalitelji ističu da sve navedene okolnosti jasno ukazuju na nepravilnost i nezakonitost pobijanog rješenja i predlažu da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu, ukine to rješenje i donese rješenje o obustavi postupka predstečajne nagodbe ili da to rješenje preinači tako da uskrati suglasnost na predstečajni sporazum zbog neispunjenja uvjeta iz članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona.

6. U odgovoru na žalbu ovih vjerovnika dužnik je uglavnom ponovio sadržaj svog odgovora na žalbu vjerovnika Imotehnika d.o.o. glede postojanja pravnog interesa za podnošenje žalbe i razloga zbog kojih se može pobijati rješenje o potvrđivanju predstečajnog sporazuma. Tvrdi da je izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja podnesen pravovremeno, da je poslovanje dužnika tijekom trajanja ovoga postupka bilo pod nadzorom povjerenika i da on nije uočio nikakve nepravilnosti, da je povlačenje prijava rezultat usklađivanja stanja obveza u poslovnim knjigama, a ne podmirivanja tražbina, dok je potpuno proizvoljna tvrdnja vjerovnika da je dužnik kasnio s isplatom plaća radnicima i da vjerovnici pogrešno tumače sadržaj dopisa Ministarstva financija od 18. veljače 2021. koji samo sadržava uputu nadležnom državnom odvjetništvu da ne glasa za prihvaćanje plana i sporazuma. Zaključno dužnik opovrgava i tvrdnje žalitelja o neprovedivosti plana jer su suprotne očitovanju povjerenika i trendu rasta građevinskih radova zbog potrebe obnove potresom oštećenih građevina i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

7. Vjerovnik Instalomont termocentar d.o.o. pobija rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba stečajnog postupka. U žalbi najprije ističe kako je njegova tražbina pogrešno utvrđena kao neosigurana tražbina iako je pravomoćnim rješenjem o određivanju prethodne mjere stekao založno pravo na predmetu osiguranja i ima položaj razlučnog vjerovnika koji ima pravo na odvojeno namirenje jer se nije odrekao tog prava. U prilog tome poziva se na rješenje ovog suda poslovni broj PŽ-4251/2019 od 11. lipnja 2019. kojim je pravomoćno odbačen prijedlog dužnika za deblokadom zaplijenjenih novčanih sredstava na temelju te prethodne mjere i tvrdi kako je dužnik priznao tražbinu u cijelosti i postojanje razlučnog prava, da bi onda osporio to pravo iako ono nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. Smatra potpuno neosnovanim tumačenje dužnika i povjerenika o tome da se provedbom

prethodne mjere iz članka 501.a Zakona o parničnom postupku, ne stječe založno pravo. Zaključno, žalitelj tvrdi kako je tijekom postupka više puta upozoravao na očito nepoštivanje Stečajnog zakona i da sve do donošenja pobijanog rješenja nije imao mogućnost osporavati takvo postupanje suda, pa s obzirom na to da je stavljen u nepovoljan položaj predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijano rješenje tako da njegova tražbina u visini od 215.363,06 kn bude „konstatirana kao razlučno pravo“ ili da to rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

8. U odgovoru na žalbu dužnik je opet ponovio sadržaj svog odgovora na žalbe prethodnih žalitelja glede postojanja pravnog interesa za podnošenje žalbe i razloga zbog kojih se može pobijati rješenje o potvrđivanju predstečajnog sporazuma. Tvrdi da je tražbina ovog vjerovnika uvrštena u rješenje o utvrđenim i priznatim tražbinama koje je postalo pravomoćno i više se ne može mijenjati, pa je vjerovnik prekludiran u iznošenju ovog žalbenog razloga. K tome, smatra da razlučni vjerovnik koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje nije ovlašten za podnošenje žalbe jer „razlučne tražbine“ nisu predmet ispitivanja. Neovisno o tome, smatra da je prethodnom mjerom vjerovnik stekao samo pravo na pljenidbu, ali ne i na prijenos sredstava. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

9. Žalbe su neosnovane.

10. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

11. U obrazloženju pobijanog rješenja uvodno je navedeno kako je pravomoćnim rješenjem od 9. studenoga 2018. nad dužnikom otvoren predstečajni postupak, da je na e-Oglasnoj ploči suda 24. lipnja 2020. i 12. veljače 2021. objavljen izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika (identična objava), a 18. veljače 2021. objavljen je i popis vjerovnika s pravom glasa koja vjerovnicima pripadaju i da je 25. veljače 2021. održano ročište za glasovanje o planu restrukturiranja na kojem je sud, na temelju dostavljenih popunjenih obrazaca za glasovanje, kao i izjava vjerovnika na ročištu za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja, utvrdio rezultate glasovanja.

12. Dalje je u obrazloženju rješenja navedeno, kako je od ukupno 507 vjerovnika s utvrđenim tražbinama koji imaju pravo glasa, za prihvatanje izmijenjenog plana restrukturiranja glasovalo 325 vjerovnika, a protiv prihvatanja 182 vjerovnika, dok je u odnosu na većinu utvrđenih odnosno osporenih tražbina za koje postoji ovršna isprava koje iznose 278.631.560,68 kn, za prihvatanje izmijenjenog plana restrukturiranja glasovali su vjerovnici čije tražbine iznose 189.856.512,07 kn što čini 68,13% glasova, a protiv prihvatanja izmijenjenog plana restrukturiranja glasovali su vjerovnici čije tražbine iznose 88.775.048,61 kn. Stoga je prvostupanjski

sud pozivom na odredbu članka 59. stavka 2. Stečajnog zakona utvrdio da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja jer je za njega glasovala većina svih vjerovnika i zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za prihvaćanje plana dvostruko prelazi zbroj tražbina onih vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja plana restrukturiranja.

13. Potom je u obrazloženju rješenja naveden sadržaj odredbe članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona i utvrđeno da sud nije analizirao ispunjenje pretpostavke iz točke 1. te odredbe jer nije bilo prigovora vjerovnika da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, kao i da iz točaka 4., 5. i 6. izmijenjenog plana restrukturiranja proizlazi da će njegova provedba omogućiti sposobnost plaćanja dužnika u razdoblju do kraja tekuće i dvije sljedeće kalendarske godine, da je planom predviđeno namirenje vjerovnika osporenih tražbina u slučaju nastanka obveze po osporenoj tražbini, a nije predviđeno pretvaranje tražbina jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, pa je sud zaključio da su ispunjene i dodatne pretpostavke za potvrdu predstečajnog sporazuma iz točaka 2. do 4. te zakonske odredbe.

14. Kao razlog zbog čega ovaj postupak nije dovršen u roku iz članka 63. stavka 1. Stečajnog zakona navedene su općepoznate okolnosti (pandemija izazvana virusom Covid-19 i potres koji je pogodio Zagreb 22. ožujka 2020. uslijed čega je sud bio zatvoren) i da nije posljedica zlorabe dužnika. U prilog tome prvostupanjski sud se poziva na sadržaj obrazloženja rješenja ovog suda poslovni broj PŽ-2377/2019 od 16. travnja 2019.

15. Prije svega, neosnovani su navodi dužnika iz odgovora na žalbe o tome da žalitelji nemaju pravni interes za podnošenje žalbe ili da izjavljivanje žalbe predstavlja nedopušteno raspolaganje, odnosno da vjerovnici zlorabe mogućnost podnošenja pravnog lijeka radi ostvarenja nekih drugih interesa. Naime, svi žalitelji su u svojstvu vjerovnika sudjelovali u ovom postupku i na temelju odredbe članka 19. stavka 1. Stečajnog zakona imaju pravo žalbe. S obzirom da nijedan od njih nije glasovao za prihvaćanje plana restrukturiranja i predstečajnog sporazuma, ne može im se osporiti pravni interes za pobijanje rješenja o odobrenju predstečajnog sporazuma. Hoće li njihova žalba biti usvojena, ovisi o žalbenim razlozima i pravilnosti i zakonitosti postupanja suda prilikom donošenja rješenja o odobravanju predstečajnog sporazuma. S druge strane, pravo na učinkovit pravni lijek je ustavno pravo, pa je doista teško zamisliti situaciju u kojoj bi ono predstavljalo nedopušteno raspolaganje stranaka u smislu članka 3. stavka 3. ZPP-a, kako to tvrdi dužnik. Za onoga tko ima pravo na žalbu ne može se smatrati da to pravo zlorabi ako ga upotrijebi i podnese žalbu u zakonom propisanom roku, bez obzira na njen sadržaj. Dakle, sve ono što navodi dužnik u odgovorima na žalbe ne može biti razlog za odbacivanje žalbe kao nedopuštene (članak 358. stavak 3. ZPP-a).

16. Iz sadržaja žalbi proizlazi da svi žalitelji, osim Instalomont termocentar d.o.o., u bitnom ističu iste ili slične razloge zbog kojih osporavaju pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja, pa su njihove žalbe razmatrane zajedno.

17. U odnosu na tvrdnje ovih žalitelja da je postupak trebalo obustaviti na temelju odredbe članka 63. stavka 1. Stečajnog zakona prije donošenja pobijanog rješenja, točno je da ovaj postupak suprotno toj zakonskoj odredbi traje oko 800 dana i da je odredbom stavka 3. toga članka propisano da će sud obustaviti predstečajni postupak ako ne potvrdi predstečajni sporazum u roku od 300 dana od otvaranja predstečajnog postupka odnosno u produženom roku od 360 dana. Međutim, obustava postupka ne nastupa po samom zakonu, pa je unatoč formulaciji da će to sud učiniti koja implicira dužnost postupanja suda, za to potrebna odluka suda. Po ocjeni ovoga suda jedini valjan razlog zbog kojega sud nije donio rješenje o obustavi postupka jest da prekoračenje roka nije posljedica zloupotrebe prava dužnika, nego drugih objektivnih okolnosti, kao i onih koji se mogu pripisati nepostupanju prvostupanjskog suda.

18. Dakle rok iz članka 63. stavka 1. Stečajnog zakona nije prekluzivni, čijim istekom bi dužnik i njegovi vjerovnici izgubili pravo da sklope predstečajni sporazum, kao što je to rok za podnošenje prijave tražbina na koji se posebno pozivaju vjerovnici Onyx d.o.o. i S.B. Toranj d.o.o.

19. Uostalom, u situaciji kada je većina vjerovnika prihvatila predstečajni sporazum, ne bi bilo ekonomično odbiti njegovu potvrdu, samo zato što je protekao rok iz odredbe članka 63. Stečajnog zakona. Upravo iz tih razloga, trajanje postupka dulje od propisanog nije propisano kao jedan od razloga zbog kojega bi stečajni sud mogao odbiti i potvrditi prihvaćeni predstečajni sporazum (članak 61. Stečajnog zakona).

20. Iz podataka u spisu ne mogu se sa sigurnošću utvrditi podaci o tome jesu li tijekom postupka bile ispunjene pretpostavke za obustavu iz članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona. Naime, u prilog tome, vjerovnik Imotehnika d.o.o. uz svoju žalbu dostavlja podnesak Županijskog državnog odvjetništva od 10. rujna 2019. S druge strane podnesak od 18. veljače 2021. koji uz svoju žalbu dostavljaju vjerovnici Onyx d.o.o. i S.B. Toranj d.o.o., po svom sadržaju predstavlja izjavu Ministarstva financija dostavljenu Županijskom državnom odvjetništvu da kao zakonski zastupnik vjerovnika Republike Hrvatske uskrati suglasnost (ne glasa) na plan restrukturiranja. Osim toga, za tražbine radnika navedeno je da je riječ o onima koje se ne utvrđuju u predstečajnom postupku, dakle o onima iz članka 66. Stečajnog zakona na koje predstečajni postupak ne utječe.

21. Neosnovano žalitelji tvrde da bi razlog za odbijanje potvrđivanja plana, mogla biti okolnost da su neki vjerovnici povukli svoje tražbine, a razloge za to vide u nedopuštenom podmirivanju tražbina tih vjerovnika nakon otvaranja predstečajnog postupka. Sud nema mogućnost u izvanparničnom postupku provjeravati istinitost tih tvrdnji. Ti poslovi spadaju u dužnost povjerenika predstečajne nagodbe koji, pored ostalog, nadzire poslovanje dužnika, osobito financijsko poslovanje dužnika, stvaranje obveza prema trećim osobama, izdavanje sredstava osiguranja plaćanja, te poslovanje u prodaji robe odnosno usluga, pazeći pritom da se ne oštećuje imovina dužnika i podnosi prijavu sudu ako dužnik postupi protivno odredbama članka 67. Stečajnog zakona (članak 24. Stečajnog zakona). Žalitelji ne tvrde da je povjerenik podnio prijavu sudu, niti takvo postupanje proizlazi iz podataka u spisu.

22. Ovi žalitelji, dalje tvrde da nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 61. stavka 1. alineja prva, Stečajnog zakona da bi sud mogao potvrditi predstečajni sporazum kojeg je prihvatila potrebna većina vjerovnika. Osnovano dužnik smatra da se nijedan od njih ne može u žalbi pozivati na taj razlog, jer su prije glasovanja trebali učiniti vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao da će je ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Kako to nijedan od njih nije učinio, ne mogu se u žalbi pozivati na postojanje tog razloga koji bi sprječavali potvrđivanje predstečajnog sporazuma (članak 11. stavak 6. Stečajnog zakona). Postojanje tog razloga sud nije bio dužan ispitivati po službenoj dužnosti.

23. Neosnovane su i tvrdnje žalitelja koje se odnose na postojanje ostalih razloga zbog kojih prvostupanjski sud može odbiti potvrđivanje plana restrukturiranja propisanih odredbom članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona. Pobijano rješenje sadrži razloge o tome zašto prvostupanjski sud smatra da ti razlozi nisu ostvareni, koje svojim žalbenim navodima ovi žalitelji nisu doveli u pitanje.

24. Suprotno žalbenim navodima, iz podataka u spisu razvidno je da je izmijenjeni plan restrukturiranja dužnik podnio u roku propisanim odredbom članka 52. Stečajnog zakona.

25. Zaključno valja istaknuti da nakon glasovanja o prihvaćanju plana restrukturiranja, prvostupanjski sud ima samo mogućnost, ako vjerovnici utvrđenih tražbina prihvate plan restrukturiranja, ispitati postoje li razlozi za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma iz članka 61. Stečajnog zakona i ovisno o tome odobriti predstečajni sporazum ili postupak obustaviti. Stoga ni ostali žalbeni navodi ovih žalitelja ne mogu utjecati na odluku o potvrđivanju predstečajnog sporazuma.

26. Vjerovnik Instalomont termocentar d.o.o. svojom žalbom ne dovodi u pitanje postojanje općih pretpostavki za odobravanje predstečajnog sporazuma odnosno nepostojanje razloga zbog kojih bi sud trebao odbiti njegovo odobrenje, nego ukazuje na nepravilnost postupanja dužnika i povjerenika u odnosu na njegovu tražbinu i založno pravo koje je radi njenog osiguranja stekao određivanjem prethodne mjere na temelju odredbe članka 501.a ZPP-a. Iako sam žalitelj s pravom ukazuje na odredbu članka 66. stavka 1., alineja prva, Stečajnog zakona kojom je propisano da predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenoga namirenja razlučnih vjerovnika, pa i ako oni nisu osobni vjerovnici dužnika te izlučnih vjerovnika, nije jasno zašto onda smatra da je postupanjem dužnika i povjerenika doveden u nepovoljan položaj. Kakav god bio predstečajni sporazum, on ne utječe na to njegovo pravo.

27. S druge strane, utvrđivanje tražbine ovog stečajnog vjerovnika u predstečajnom postupku je bilo nužno i za ostvarivanje založnog prava. Naime, parnični postupak u kojem je donesena prethodna mjera na temelju čl. 501.a ZPP-a prekinut je i neće biti nastavljen zbog toga što je tražbina priznata (članak 68. Stečajnog zakona). Na taj način je priznavanje tražbine u stečajnom postupku

zamijenilo pravomoćnu i ovršnu presudu na temelju koje bi vjerovnik imao pravo prisilno ostvariti svoju tražbinu.

28. Prema tome, bez obzira na stajalište dužnika i povjerenika o tome pitanju, ostaje činjenica da je vjerovnik provedbom prethodne mjere na temelju pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-889/2018 od 21. svibnja 2018. stekao založno pravo na novčanim sredstvima dužnika i na to njegovo pravo ne može utjecati predstečajni sporazum kako je to izričito propisano odredbom članka 66. Stečajnog zakona.

29. Prema tome, donošenjem pobijanog rješenja pravilno su primijenjene odredbe Stečajnog zakona o pretpostavkama za odobrenje predstečajnog sporazuma. Zato su na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, žalbe odbijene kao neosnovane i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda o odobrenju predstečajne nagodbe.

Zagreb, 21. travnja 2021.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: eb2fa-f328d

Kontrolni broj: 0e3f1-c5372-96704

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.